

Zadeva C-797/19

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

24. oktober 2019

Predložitveno sodišče:

Bundesfinanzhof (zvezno finančno sodišče, Nemčija)

Datum predložitvene odločbe:

13. marec 2019

Tožeča stranka in vlagateljica revizije:

B-GmbH

Tožena stranka in nasprotna stranka v revizijskem postopku:

Finanzamt D (finančni urad D, Nemčija)

Predmet postopka v glavni stvari

Prikrita izplačila dobička družbe z omejeno odgovornostjo, katere edina družbenica je občina – Neuporaba načela, da je treba prikrita izplačila dobička dohodku družbe znova prišteti zunaj bilance – Vprašanje, ali to predstavlja državno pomoč

Predmet in pravna podlaga predloga

Razlaga prava Unije, člen 267 PDEU

Vprašanje za predhodno odločanje

„Ali je treba člen 107(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati tako, da gre za državno pomoč, za katero se uporablja ta določba, kadar se v skladu z ureditvijo države članice (stalne) izgube kapitalske družbe iz gospodarske dejavnosti, ki se opravlja brez protidajatve, s katero bi se pokrili stroški, načeloma sicer štejejo za prikrita izplačila dobička in se zato zaradi njih dobiček kapitalske

družbe ne bi smel zmanjšati, vendar pa pri kapitalskih družbah, v katerih ima večino glasovalnih pravic neposredno ali posredno pravna oseba javnega prava, za dejavnosti, ki stalno prinašajo izgube, te pravne posledice ne nastanejo, če jih opravljajo zaradi razlogov prometne, okoljske, socialne, kulturne, izobraževalne ali zdravstvene politike?“

Navedeni predpisi prava Skupnosti

Člena 107 in 108 PDEU

Navedene nacionalne določbe

Körperschaftsteuergesetz (KStG) (zakon o davku od dohodkov pravnih oseb), v različici, kot izhaja iz Jahressteuergesetz 2009 (davčni zakon za leto 2009), členi 4(6), 8(3), stavek 2, (7), stavek 1, točka 2, in stavek 2, (9) ter 34(6)

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka

- 1 Tožeča stranka in vlagateljica revizije, družba z omejeno odgovornostjo (GmbH), oskrbuje prebivalstvo, trgovino, industrijo, kmetijstvo in javne ustanove z viri energije, vodo in telekomunikacijami. Poleg tega med drugim upravlja in gospodari tudi s plavalnimi bazeni. Tožeča stranka je v 100-odstotni lasti mesta A. Tožeča stranka je torej tako imenovana „lastna družba“ občine.
- 2 Leta 1998 je tožeča stranka od mesta A prevzela pokrit plavalni bazen. Upravljanje pokritega plavalnega bazena je najprej prepustila hčerinskemu podjetju v 100-odstotni lasti, potem pa ko je to podjetje na začetku leta 2002 prenehalo opravljati poslovne dejavnosti v zvezi s pokritim plavalnim bazenom, je tožeča stranka v spornih letih (2002 in 2003) pokriti plavalni bazen znova upravljala sama. Z upravljanjem pokritega plavalnega bazena je 2002 in 2003 imela izgubo.
- 3 V okviru davčnega inšpekcijskega nadzora, opravljenega pri tožeči stranki, je inšpektor menil, da je izgube iz lastnega upravljanja pokritega plavalnega bazena treba šteti za prikrita izplačila dobička [...]. Tožena stranka in nasprotna stranka v revizijskem postopku se je mnenju inšpektorja sicer načelom pridružila, vendar pa zgoraj omenjenih izgub ni štela za prikrita izplačila dobička, temveč za neodbitne stroške poslovanja, in je 15. decembra 2011 sprejela ustrezne odločbe o odmeri davka.
- 4 Ugovori zoper slednje so bili v veliki meri neuspešni. Izgube iz lastnega upravljanja pokritega plavalnega bazena so bile v odločbi o ugovoru z dne 30. aprila 2013 upoštevane kot neodbitni stroški poslovanja v višini [...] EUR (2002) in [...] EUR (2003). Tožbo, vloženo zoper to odločbo, je Finanzgericht Mecklenburg-Vorpommern (finančno sodišče dežele Mecklenburg-

Predpomorjanska, Nemčija, [...]) s sodbo z dne 22. junija 2016 zavrnilo kot neutemeljeno. Vendar pa je Finanzgericht Mecklenburg-Vorpommern (finančno sodišče dežele Mecklenburg-Predpomorjanska) izgube, ustvarjene v spornih letih, štelo za prikrita izplačila dobička družbeniku tožeče stranke, mesta A.

- 5 Zoper to sodbo je tožeča stranka vložila zahtevek za revizijo, v katerem se sklicuje na kršitev materialnega prava.

Kratka predstavitev utemeljitve predloga

- 6 Družba lahko na podlagi prava gospodarskih družb svoje dohodke razdeli odkrito ali prikrito. Pri prikitem razdeljevanju dohodkov gre za prikrita izplačila dobička. S takšnimi prikritimi izplačili se dobiček ne sme zmanjšati in jih je v skladu s členom 8(3), stavek 2, KStG treba (znova) prišteti k dohodkom družbe zunaj bilance. Pravni institut prikritih izplačil dobička je namenjen temu, da se prepreči zmanjšanje dohodka organizacije, ki je nastalo zaradi lastniške povezave in torej ne zaradi poslovanja. Pri tem so v členu 8(3), stavek 2, KStG določene le pravne posledice, ne pa tudi pogoji za prikrita izplačila dobička. Ti so se razvili v sodni praksi Bundesfinanzhof (zvezno finančno sodišče, Nemčija, [...]).
- 7 V skladu s sodno prakso Bundesfinanzhof je prikrita izplačila dobička v smislu člena 8(3), stavek 2, KStG pri kapitalski družbi treba šteti za zmanjšanje premoženja, ki je nastalo zaradi lastniške povezave. V sodni praksi se je v večini obravnavanih primerov štelo, da je to nastalo zaradi lastniške povezave, kadar je kapitalska družba svojemu družbeniku dala premoženjsko korist, ki je, če bi ravnala kot vesten in pošten gospodarstvenik, nedružbeniku ne bi dala.
- 8 BFH je med drugim presodilo, da gre lahko za prikrita izplačila dobička tudi v primeru, kadar kapitalska družba brez primerne protidajatve opravlja posle, ki so v zasebnem interesu njenih družbenikov in ki družbi sami povzročajo izgube.
- 9 Za boljše razumevanje zadeve je predložitveno sodišče predstavilo tudi oblike gospodarskega udejstvovanja občin in njihove možnosti za združevanje podjetij, ki prinašajo dobiček oziroma izgubo. Gospodarsko udejstvovanje občin običajno poteka v dveh organizacijskih oblikah. Prvič, pravna oseba javnega prava lahko gospodarske dejavnosti opravlja v obliki javnih podjetij, imenovanih „Betriebe gewerblicher Art“ (v nadaljevanju BgA). Pri tem je davčni subjekt sicer pravna oseba javnega prava, dobiček pa se načeloma ugotavlja ločeno za posamezna BgA. Drugič, pravne osebe javnega prava lahko za svoje gospodarske dejavnosti uporabijo pravno obliko kapitalske družbe. Te kapitalske družbe se imenujejo „Eigengesellschaften“ („lastne družbe“).
- 10 V kolikšni meri je pri BgA na eni strani in pri lastnih družbah na drugi strani posamezna podjetja – zlasti dobičkonosna podjetja s podjetji, ki prinašajo izgubo – mogoče združevati v eno davčno enoto za ugotavljanje dobička, pred začetkom veljave davčnega zakona za leto 2009 sicer ni bilo zakonsko določeno, je pa to bilo predmet številnih sodnih odločb.

- 11 Dobiček se pri BgA načeloma izračuna in obdavči ločeno za vsako posamezno podjetje. Zato obdavčljivega dobička posameznega BgA ni mogoče izravnati z izgubami drugega BgA, da bi se zmanjšala davčna obremenitev. Vendar pa so se v sodni praksi in v davčni upravi razvila in se uporabljajo tako imenovana „načela združevanja“, v skladu s katerimi se organizacijska združitev več podjetij iste vrste, več določenih komunalnih družb (elektrika, voda, plin ali toplota) oziroma komunalnih in prevoznih družb v eno samo BgA izjemoma davčno prizna, ker so dejavnosti, ki jih izvajajo, podrejene isti ideji, in sicer oskrbovanju prebivalstva. Ta „načela združevanja“ so bila z davčnim zakonom za leto 2009 za BgA zakonsko določena v členu 4(6) KStG.
- 12 Na vprašanje, na podlagi katerih načel se sme več različnih področij gospodarskih pridobitnih dejavnosti ene pravne osebe javnega prava združiti v eno lastno družbo v pravni obliki kapitalske družbe, v sodni praksi in finančni upravi pred davčnim zakonom za leto 2009 ni bilo enotnega odgovora.
- 13 Z davčnim zakonom za leto 2009, s katerim je bil spremenjen KStG, je zakonodajalec prvič zakonsko uredil davčno obravnavanje podjetij s stalnimi izgubami v okviru BgA in lastnih družb, ki so jih ustanovile pravne osebe javnega prava. Na področju lastnih družb se v skladu z določbo člena 8(7), stavek 1, točka 2, nove različice KStG pravne posledice prikritih izplačil dobička pri kapitalskih družbah, v katerih imajo večino glasovalnih pravic neposredno ali posredno pravne osebe javnega prava, ki so tudi dokazljivo edine družbenice, ki krijejo izgube iz dejavnosti, ki stalno prinašajo izgube, ne uporabljajo že zgolj zato, ker izvajajo takšno dejavnost, ki stalno prinaša izgubo. Da gre za dejavnost, ki stalno prinaša izgube, se v skladu s členom 8(7), stavek 2, nove različice KStG šteje, če se zaradi razlogov prometne, okoljske, socialne, kulturne, izobraževalne ali zdravstvene politike gospodarska dejavnost opravlja brez protidajatve, s katero bi se pokrili stroški. V členu 34(6), stavek 4, nove različice KStG je določeno, da se nova ureditev uporablja tudi že za obdobja pred letom 2009. S tem je bila ta ureditev razglašena za upošteveno tudi za leti 2002 in 2003, ki se obravnavata v tej zadevi.
- 14 Poleg tega je bila v členu 8(9) nove različice KStG za lastne družbe uvedena kompleksna ureditev, ki naj bi skrbela za to, da se privilegirane izgube iz dejavnosti, ki stalno prinašajo izgube, ne izravnavajo z dobički iz dejavnosti, ki se ne morejo šteti za „združljive“ z dejavnostmi, ki stalno prinašajo izgube. S tem naj bi se pri lastnih družbah ustvaril položaj, ki ustreza načelom združevanja, določenim za BgA v členu 4(6) nove različice KStG. Vendar pa zakonodajalec v ureditvi iz člena 8(9) nove različice KStG – drugače kot v določbi člena 8(7) nove različice KStG – ni določil retroaktivnega učinka, temveč jo je treba uporabljati šele od leta 2009 (člen 34(6), stavek 9, nove različice KStG).

Presoja primera na podlagi nacionalnega prava

- 15 Pri izgubah, ki jih je tožeča stranka ustvarila v spornih letih, gre v celoti za prikrita izplačila dobička v dobro njeni edini družbenici, mestu A, ki povečujejo

dohodek tožeče stranke. Da so izgube nastale zaradi lastniške povezave izhaja iz tega, da se vesten in pošten gospodarstvenik ne bi odpovedal temu, da od družbenika zahteva ustrezno poplačilo izgub. Vesten in pošten gospodarstvenik ne bi želel opravljati storitev, ki so same po sebi naloga edinega deležnika in temu gospodarstveniku stalno prinašajo izgube.

- 16 Vendar pa zunajbilančno korekturo prikritih izplačil dobička preprečuje nova ureditev iz člena 8(7), stavek 1, točka 2, v povezavi s stavkom 2, nove različice KStG, ki je bila uvedena z davčnim zakonom za leto 2009 in v skladu s katero se pravne posledice prikritih izplačil dobička pri kapitalskih družbah, v katerih imajo večino glasovalnih pravic neposredno ali posredno pravne osebe javnega prava in ki dejavnosti, ki stalno prinašajo izgube, opravljajo dokazljivo izključno v škodo teh družbenic, ne uporabljajo že zgolj zato, ker izvajajo takšno dejavnost, ki stalno prinaša izgubo. Pogoji iz člena 8(7), stavek 1, točka 2, v povezavi s stavkom 2, nove različice KStG so v obravnavanem primeru izpolnjeni.
- 17 Z uporabo člena 8(7), stavek 1, točka 2, v povezavi s stavkom 2, nove različice KStG se lahko izgube, nastale zaradi upravljanja pokritega plavalnega bazena, izravnavajo z rezultati drugih dejavnosti tožeče stranke (oskrba z energijo in vodo itd.). Zato ima tožeča stranka možnost, da izgube iz upravljanja tega bazena izravna s svojimi drugimi področji (oskrba z energijo in vodo itd.) ter tako ustrezno zmanjša svoje dobičke in s tem svoj davek od dohodkov pravnih oseb za sporni leti.

Presoja na podlagi prava Unije

- 18 Razjasniti je treba, ali je ta davčna ugodnost v skladu s členom 8(7), stavek 1, točka 2, v povezavi s stavkom 2, nove različice KStG davčna pomoč iz člena 107(1) PDEU in zato zanjo velja prepoved izvajanja iz člena 108(3) PDEU, ker je bila uvedena brez upoštevanja postopka predhodne preučitve, določenega v členu 108(3) PDEU.
- 19 To vprašanje je potrebno za rešitev obravnavanega spora. Če gre pri členu 8(7) nove različice KStG za pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, se ta ureditev v skladu s členom 108(3), tretji stavek, PDEU ne uporablja do odločitve Komisije o združljivosti davčne ugodnosti z notranjim trgom. Postopek revizije bi bilo treba v tem primeru do odločitve Komisije prekiniti. Če pa davčna ugodnost iz člena 8(7) nove različice KStG ni prepovedana pomoč, je treba razveljaviti odločbo Finanzgericht Mecklenburg-Vorpommern (finančno sodišče dežele Mecklenburg-Predpomorjanska) in tožbi ugoditi. Zahtevek za revizijo tožeče stranke bi bil upravičen. Tožeča stranka bi davčno ugodnost lahko uveljavljala.
- 20 Predložitveno sodišče meni, da gre v obravnavani zadevi za državno pomoč. V zvezi s tem navaja naslednja utemeljitve.
- 21 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča morajo biti za to, da se nacionalni ukrep šteje za „državno pomoč“ v smislu člena 107(1) PDEU, izpolnjeni naslednji

- pogoji (glej sodbo z dne 19. decembra 2018, A-Brauerei, C-374/17, EU:C:2018:1024, točka 19).
- 22 Prvič, iti mora za državno intervencijo ali intervencijo iz državnih sredstev, ki neposredno ali posredno daje prednost podjetjem ali ki jo je treba razumeti kot gospodarsko prednost, ki je upravičeno podjetje v normalnih tržnih razmerah ne bi prejelo (sodba z dne 9. oktobra 2014, Ministerio de Defensa in Navantia, C-522/13, EU:C:2014:2262, točka 21).
- 23 Davčna ugodnost iz člena 8(7), stavek 1, točka 2, v povezavi s stavkom 2, nove različice KStG je takšna prednost. V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča pojem pomoč ne obsega samo pozitivnih dejanj, temveč tudi ukrepe, ki v različnih oblikah zmanjšujejo obremenitve, ki so jim praviloma podvržena podjetja in ki tako ne pomenijo subvencij v strogem smislu te besede, vendar so jim po naravi in učinku enaki (glej npr. sodbo z dne 3. marca 2005, Heiser, C-172/03, EU:C:2005:130, točka 36). Tako je v obravnavanem primeru, saj je tožeči stranki s členom 8(7) v povezavi s členom 34(6), stavek 4, nove različice KStG dovoljeno, da z učinkom za nazaj tekoče izgube iz upravljanja pokritega plavalnega bazena popravi zunaj bilance.
- 24 V obravnavanem primeru za takšno prednost ne bi šlo, če bi se državna intervencija lahko štela za izravnavo tega, da tožeča stranka z upravljanjem pokritega plavalnega bazena morda opravlja (tudi) obveznosti javne službe. V skladu s sodno prakso Sodišča se za javne subvencije, dodeljene podjetjem, ki jim je naloženo izpolnjevanje obveznosti javne službe, za nadomestilo stroškov, ki nastanejo z izpolnjevanjem teh obveznosti, ne uporablja člen 107(1) PDEU (glej sodbo z dne 24. julija 2003, Altmark Trans in Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00, EU:C:2003:415). Za to morajo biti izpolnjeni pogoji, navedeni v sodbi Altmark Trans.
- 25 Te pogoje je predložitveno sodišče preučilo. Po njegovem mnenju člen 8(7), stavek 2, nove različice KStG teh pogojev ne izpolnjuje. V tej določbi so zgolj pavšalno omenjeni nekateri splošnopolitični razlogi za to, da je dejavnost, ki stalno prinaša izgube, deležna davčne ugodnosti. Jasna opredelitev obveznosti javne službe ni razvidna, kot tudi ne parametri, na osnovi katerih se izračuna izravnavo, da se prepreči, da bi povzročila gospodarsko prednost, zaradi katere bi bilo podjetje, ki je upravičeno do nje, deležno prednosti v primerjavi s konkurenčnimi podjetji.
- 26 Poleg tega predložitveno sodišče meni, da tudi na podlagi tako imenovanega izvzetja iz področja uporabe iz člena 106(2) PDEU obstoja prednosti ni mogoče izključiti. V skladu s členom 106(2) PDEU je lahko izravnavo, ki jo država podeli kot protidajatev za opravljanje storitve, ki je v splošnem interesu, pod določenimi pogoji združljiva z notranjim trgom. Kljub razlikam med nepomočjo iz tako imenovane odločbe Sodišča Altmark in združljivostjo pomoči iz člena 106(2) PDEU je zdaj treba izhajati iz pravne presoje pogojev za dopustnost plačila za

izravnavo, ki je v veliki meri enaka (glej sodbo Sodišča z dne 12. februarja 2008, BUPA in drugi/Komisija, T-289/03, EU:T:2008:29).

- 27 Drugič, člen 107(1) PDEU prepoveduje pomoč, ki bi škodovala trgovini med državami članicami. Posebej kadar pomoč države članice okrepi položaj enega podjetja v razmerju do drugih konkurenčnih podjetij v trgovini znotraj Skupnosti, se šteje, da pomoč na ta podjetja vpliva (glej sodbo z dne 10. januarja 2006, Cassa di Risparmio di Firenze in drugi, C-222/04, EU:C:2006:8, točka 141, in tam navedeno sodno prakso). Poleg tega ni potrebno, da upravičeno podjetje sodeluje v trgovini znotraj Skupnosti.
- 28 V obravnavanem sporu so ti pogoji izpolnjeni. Z opustitvijo zunajbilančne korekture prikritih izplačil dobička se občinske lastne družbe iz finančnega vidika krepijo. Morebitnim konkurentom iz drugih držav članic se s tem bistveno otežuje možnost, da bi v Nemčiji odprli pokrit plavalni bazen, podobne vrste kot bazen, ki ga upravlja tožeča stranka. Predvsem pa je v zvezi s tem treba upoštevati, da se z opustitvijo zunajbilančne korekture prikritih izplačil dobička omogoči, da se tekoče izgube pri ugotavljanju dohodkov družbe izravnavajo z dobički iz drugih področij dejavnosti (npr. oskrbe z energijo in vodo itd.). Ta področja dejavnosti so zaradi možnosti izravnave izgub vsekakor finančno okrepljena. Lahko si predstavljamo morebiten konkurenčni položaj z nadregionalnimi zasebnimi ponudniki iz teh področij dejavnosti. Zato ne bi bilo pomembno, če bi v zadevi pri upravljanju pokritega plavalnega bazena morda šlo za zgolj lokalno gospodarsko dejavnost.
- 29 Tretjič, upravičena podjetja morajo biti zaradi ukrepa deležna selektivne prednosti. Pri presoji selektivnosti je treba ugotoviti, ali je v okviru dane pravne ureditve zadevni nacionalni ukrep take vrste, da omogoča prednost „posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga“ v primerjavi z drugimi, ki so glede na cilj, ki se uresničuje z zadevno ureditvijo, v primerljivem dejanskem in pravnem položaju in so tako deležni drugačnega obravnavanja, ki ga je v bistvu mogoče opredeliti kot diskriminacijo (glej sodbi z dne 21. decembra 2016, Komisija/World Duty Free Group in drugi, C-20/15 P in C-21/15 P, EU:C:2016:981, točka 54, ter Komisija/Aer Lingus, C-164/15 P in C-165/15 P, EU:C:2016:990, točka 51).
- 30 Za namene ugotovitve, da je nacionalni davčni ukrep „selektiven“, je najprej treba opredeliti skupno ali „običajno“ davčno ureditev, ki se uporablja v zadevni državi članici. Nato je treba dokazati, da zadevni davčni ukrep odstopa od navedene skupne ureditve, ker uvaja razlikovanje med gospodarskimi subjekti, ki so glede na cilj, ki se uresničuje s to skupno ureditvijo, v primerljivem dejanskem in pravnem položaju (sodba Sodišča z dne 21. decembra 2016, Komisija/World Duty Free Group in drugi, C-20/15 P in C-21/15 P, EU:C:2016:981, točka 57).
- 31 V obravnavanem primeru člen 8(7), stavek 1, točka 2, v povezavi s stavkom 2, nove različice KStG v primeru lastnih družb pravne osebe javnega prava odstopa od splošnih pravil zunajbilančne korekture prikritih izplačil dobička iz člena 8(3),

stavek 2, KStG, kadar te zaradi splošopolitičnih razlogov nadaljujejo z opravljanjem dejavnosti, čeprav jim ta dejavnost stalno prinaša izgube. Nova ureditev, določena v členu 8(7), stavek 1, točka 2, v povezavi s stavkom 2, nove različice KStG, lastnim družbam pravne osebe javnega prava omogoča, da zunajbilančne korekture prikritih izplačil dobička opustijo. Zato je bilo tem podjetjem šele s tem omogočeno, da tekoče izgube pri ugotavljanju dohodka družbe izravnavajo z drugimi področji dejavnosti. Glede na cilj splošne ureditve prikritih izplačil dobička iz člena 8(3), stavek 2, KStG, v skladu s katerim zmanjšanje premoženja, ki je nastalo zaradi lastniške povezave, ne sme zmanjšati elementov za izračun dajatev, so vse kapitalske družbe kot gospodarski subjekti v primerljivem dejanskem in pravnem položaju. Torej gre za primer sektorske selektivnosti, ki koristi določenim podjetjem na področju javnih storitev.

- 32 Četrtič, ukrep mora izkrivljati konkurenco ali groziti z izkrivljanjem konkurence. V skladu s sodno prakso Sodišča v zvezi s tem ni treba ugotoviti dejanskega izkrivljanja konkurence, ampak je treba le preučiti, ali pomoč lahko vpliva na izkrivljanje konkurence (glej Sodbo z dne 10. januarja 2006, Cassa di Risparmio di Firenze in drugi, C-222/04, EU:C:2006:8, točka 140 in tam navedena sodna praksa).
- 33 Zato je treba v tem primeru treba domnevati, da lahko na podlagi člena 8(7), stavek 1, točka 2, v povezavi s stavkom 2, nove različice KStG pride do izkrivljanja konkurence. V zvezi s tem je spet treba upoštevati, da je šele zaradi opustitve zunajbilančne korekture prikritih izplačil dobička pri ugotavljanju dohodka družbe tekoče izgube mogoče izravnati z dobički iz drugih področij dejavnosti (npr. oskrba z energijo in vodo itd.) in tako zmanjšati davčno obremenitev teh dobičkonosnih področij dejavnosti. Lahko si predstavljamo morebiten konkurenčni položaj z nadregionalnimi zasebnimi ponudniki iz teh področij dejavnosti.
- 34 Poleg tega predložitveno sodišče meni, da ne gre za tako imenovano *de minimis* pomoč, ki spada na področje uporabe Uredbe Komisije (ES) št. 1998/2006 z dne 15. decembra 2006 (UL 2006, L 379, str. 5). V skladu z njo finančna pomoč, ki ne presega 200.000 EUR znotraj obdobja treh let, ni državna pomoč, saj konkurence in trgovine med državami članicami ne izkrivlja bistveno. Ne glede na to, da je bil ta znesek v obravnavani zadevi verjetno presežen, je iz sodne prakse Sodišča razvidno, da že nacionalna ureditev, v kateri znesek, ki ga lahko prejme posamezno podjetje, ni omejen, ne spada pod pravilo *de minimis*, kot je določeno v sporočilu Komisije (glej sodbo z dne 3. marca 2005, Heiser, C-172/03, EU:C:2005:130).
- 35 Poleg tega v obravnavani zadevi po mnenju predložitvenega sodišča tudi ne gre za „obstoječo“ pomoč, temveč za „novo“ pomoč v smislu člena 108(3) PDEU, za katero zato velja prepoved izvajanja iz člena 108(3), tretji stavek, PDEU.

- 36 Da bi se ugotovilo, ali je mnenje predložitvenega sodišča v obravnavanem primeru pravilno in dejansko gre za državno pomoč, predložitveno sodišče Sodišče prosi, naj odgovori na zgoraj navedeno vprašanje za predhodno odločanje.

DELOVNI DOKUMENT